

Ахлоқ

Доғҳои рӯи оина

ё худ дар сӯҳбати очизаҳои раҳгум

— Ало, шӯъбаи корҳои дохили? — Навбатдор шуморо гӯш мекунад.

— Илтимос, ёрӣ дидҳ, ду - се нафар авбошону бандигӣ ба маనу писарам таҳдид мекунанд...

— Манзилатон?

Моҳира ларзида - ларзида гӯшаки телефонро гузашт. Ӯро ба нишастан тақлиф намуда ахвол пурсид.

— Напурсед, ҳоҳар! Ҷафои беандешагиро қашида истодаам. Ҳабаронат ҳаст, дар ҳонаам ба ду - се зани сабкулӣ ҷой дода будам. Бо ҳамин роҳ ҳӯрои дар фарзанди зиндагии мейфтам. Ҷанде пеш коркунуни умруи дохили аз ин ҷиз ҳабар ёфта, он занҳоро ба диспансери қасалиҳои пӯсту танасули виоят ҷойигар намуданд ва ба ман гуфтанд, ки (байди ҷаримаи қалон) «бори дигар ба ин кор даст занӣ, ҷазои саҳт мединам».

Ба қарӣ Салима ном ҷавонзандро ҳам коркунуни умруи дохила дастирд кардан. Ин бачаҳо, ки бо дӯғи пулса ба ҳонаи мояддад, писари ҳамон зан ба ҷӯроҳо ӯ мебошанд. Онҳо аз ман шубҳа мекунанд, гӯё дар бораи кирдori Салима ба коркунуни ҳукуми тартиби ҳабар расонидам...

— Фарзандонатон ба айни կ ҷиндиатим?

— Шавҳарамо ғоҳо машрути истеммол мекард. Ба боло ин машишан кам буд. Мани гүмроҳро шайтон аз роҳ зад, аниқтараш ҳоҳи тиллои ҷониши шоҳонро орзу намуда аз ӯ чудо шудам. Рӯз то рӯз сафи шиноҳои пулдорам зиёд мешуд. Фарзандонро ба ҳавли модари пирон будра мемондам ҳуд то нисфи шаб бавзан то пагоҳ дар тараҳонаву ҳонаи ҳамтабқоҳо ҷаҳонро мегузаронидам.

— Аз тақдирни шавҳаронат ҳабар доред?

— Зиндаигар шубҳ. Ҷаҳор фарзанд дорад. Занаш ҳамшира шафқат.

— Аз ҳоли бачаҳои ҳабар мегирад?

— Ба ин ҷо наимед. Ор мекунанд. Ҷаҳоҳо бисёртар дар ҳонаи модараманд. Баъзан он ҷо рафта аз ҳолашон ҳабар мегирад.

— Ҷи ҳуш аст, ки шумо аз ин кирдori номақбул даст қашидаад! Сабаби ин икодми некро шарҳ мегодед?

— Духтарам қадрас шудааст. Қардонаи ба ҳонаном омада ба духтарам ҳам ҳарисона ниҳоҳо мекардагӣ шуданд. Модари пирон маро ҳар рӯз дуои бад карда мегуфт: «дұхтар чи гуна, модар намуна». Ҳоло духтарат ҳам ба ҳонаи ҳамон занони сабукӣ мегузаранд. Ба ман ин сухонан ҳеле таъсир кард. Боз қасали. Шояд саҳони бенҷогардии бошад, дар бадонамон ғадути ҳафвон пайдо шуд. Духтурон аз марғ начоҳам дондан. Лекин аз баҳти фарзандор шудану оиласон шудан маҳрум гаштам.

— Ҳудатонро бадҳаҳо ҳисоб накунед, охир як дуҳтару як

писар доред.

— Ҳа, акун барои ҳаминҳо зиндагӣ мекунам. Ҳоҳари ҷон, баҳрои ба дуҳтарам ягон кори ҳуб ёфтани ёрӣ дидҳ. Ҷон мемодам, байд ҳармонам наемонад. Писараш рӯзаш медиагист. Ҷин занад! Охир ман нозори маҳаллаамонро ҷеф зада будам!

— Ҳубишот аз ҳавӣ баромад. Нозори маҳалла дар ӯчка бо ҳамсояҳо сӯбтҳои мекард. Ҳоҳари қадамониашо тез кард.

Найранги ба ҳакса гирифташуда

Садои карнаю сурнай ба дилҳо сурӯр мебахшад.

— Раъно аргуи нозинин шудааст.

— Кокулонашро бубин, то буҷулаги поши. Ҳоло ин гуна кулоҳо туҳми анко.

— Ҳеч кас фикр намекунад аз ҳамин ҳел зани сабукӣ дуҳтари бооду буришнанҳар тарбия ёбад.

— Ҷу, ду... эҳа қарип 25 - то «Нексия» дар тӯй хизмат карда истодааст.

— Аз афташ даромади ҳомон ҳудо аст дар яке аз шифоҳои Самарқанд ҷарроҳ будааст.

— Байди ях ҳафта ҳоло таърифу тавсифи ҳаммаҳаллоҳо ҳотима наёфта. Раъно ба ҳонашон омад. Ҳодару дуҳтар ба ӯчка бо ҳамсояҳо сӯбтҳои мекард. Ҳоҳари либосҳои арбаси ба бар карда буд. Ҳодараш бошад, рӯймулӯ почонча ба бар карда бовикор дар пахлуи ӯ қадам мезад. Аз ниҳоҳо супломези ҳамсояҳо рамӯз гирифта, модар даррарв ба ғал даромад.

— Шавҳараш, ки дуҳтар аст, ба ҳамроҳи толибимон ба пахта рафтаст. Зик шудам гуфта даррарв пешни монамадааст.

— Акун ҳар ду ба ҳонаи ҳусуру ҳуҷомони ӯ ба Ҷироқчи ҷониши шудааст. Ҳоҳари ҷониши барошкӣ низ ҳинҳон намонд. Ҳодару дуҳтар кўпроқа ҳошонда ба ҳона медароварданд...

— Ва байди се рӯз ҳамсояҳо диданд, ки марду зани деҳоҳи дар онҳоро мекуфтанд. То бегоҳ интизор шуданд, вале модару дуҳтар аз ҳона берун намоёандад.

— Э, ин ҳудоҳои Равшанӣ - ку!

Ҳамсояҳо атрофи онҳоро почонча гирифтаанд.

— Эҳ ҳудоҳо нашуда мурӯм. Аз буду нағудам ҷадо қарданд, писари бечорон шодиқутҳо шуд, — обӣ дидҳа намуд зан.

— Ҷаро дарори ҳарроҳо нағрафти, ба ҳамин бахона саҳҳат мекард, охир ба ҳориҷа сафар карданро одамон орзу мекунад.

— ...Ва байди се рӯз ҳамсояҳо диданд, ки марду зани деҳоҳи дар онҳоро мекуфтанд. То бегоҳ интизор шуданд, вале модару дуҳтар аз ҳона берун намоёандад.

— Э, ин ҳудоҳои Равшанӣ - ку!

Ҳамсояҳо атрофи онҳоро почонча гирифтаанд.

— Эҳ ҳудоҳо нашуда мурӯм. Аз буду нағудам ҷадо қарданд, писари бечорон шодиқутҳо шуд, — обӣ дидҳа намуд зан.

— Ҷаро дарори ҳарроҳо нағрафти, ба ҳамин ҳарроҳо нағрафти, — обӣ дидҳа намуд зан.

— ...Ва байди се рӯз ҳамсояҳо диданд, ки марду зани деҳоҳи дар онҳоро мекуфтанд. То бегоҳ интизор шуданд, вале модару дуҳтар аз ҳона берун намоёандад.

— Э, ин ҳудоҳои Равшанӣ - ку!

Ҳамсояҳо атрофи онҳоро почонча гирифтаанд.

— Эҳ ҳудоҳо нашуда мурӯм. Аз буду нағудам ҷадо қарданд, писари бечорон шодиқутҳо шуд, — обӣ дидҳа намуд зан.

— Ҷаро дарори ҳарроҳо нағрафти, ба ҳамин ҳарроҳо нағрафти, — обӣ дидҳа намуд зан.

— ...Ва байди се рӯз ҳамсояҳо диданд, ки марду зани деҳоҳи дар онҳоро мекуфтанд. То бегоҳ интизор шуданд, вале модару дуҳтар аз ҳона берун намоёандад.

— Э, ин ҳудоҳои Равшанӣ - ку!

Ҳамсояҳо атрофи онҳоро почонча гирифтаанд.

— Эҳ ҳудоҳо нашуда мурӯм. Аз буду нағудам ҷадо қарданд, писари бечорон шодиқутҳо шуд, — обӣ дидҳа намуд зан.

— Ҷаро дарори ҳарроҳо нағрафти, ба ҳамин ҳарроҳо нағрафти, — обӣ дидҳа намуд зан.

— ...Ва байди се рӯз ҳамсояҳо диданд, ки марду зани деҳоҳи дар онҳоро мекуфтанд. То бегоҳ интизор шуданд, вале модару дуҳтар аз ҳона берун намоёандад.

— Э, ин ҳудоҳои Равшанӣ - ку!

Ҳамсояҳо атрофи онҳоро почонча гирифтаанд.

— Эҳ ҳудоҳо нашуда мурӯм. Аз буду нағудам ҷадо қарданд, писари бечорон шодиқутҳо шуд, — обӣ дидҳа намуд зан.

— Ҷаро дарори ҳарроҳо нағрафти, ба ҳамин ҳарроҳо нағрафти, — обӣ дидҳа намуд зан.

— ...Ва байди се рӯз ҳамсояҳо диданд, ки марду зани деҳоҳи дар онҳоро мекуфтанд. То бегоҳ интизор шуданд, вале модару дуҳтар аз ҳона берун намоёандад.

— Э, ин ҳудоҳои Равшанӣ - ку!

Ҳамсояҳо атрофи онҳоро почонча гирифтаанд.

— Эҳ ҳудоҳо нашуда мурӯм. Аз буду нағудам ҷадо қарданд, писари бечорон шодиқутҳо шуд, — обӣ дидҳа намуд зан.

— Ҷаро дарори ҳарроҳо нағрафти, ба ҳамин ҳарроҳо нағрафти, — обӣ дидҳа намуд зан.

— ...Ва байди се рӯз ҳамсояҳо диданд, ки марду зани деҳоҳи дар онҳоро мекуфтанд. То бегоҳ интизор шуданд, вале модару дуҳтар аз ҳона берун намоёандад.

— Э, ин ҳудоҳои Равшанӣ - ку!

Ҳамсояҳо атрофи онҳоро почонча гирифтаанд.

— Эҳ ҳудоҳо нашуда мурӯм. Аз буду нағудам ҷадо қарданд, писари бечорон шодиқутҳо шуд, — обӣ дидҳа намуд зан.

— Ҷаро дарори ҳарроҳо нағрафти, ба ҳамин ҳарроҳо нағрафти, — обӣ дидҳа намуд зан.

— ...Ва байди се рӯз ҳамсояҳо диданд, ки марду зани деҳоҳи дар онҳоро мекуфтанд. То бегоҳ интизор шуданд, вале модару дуҳтар аз ҳона берун намоёандад.

— Э, ин ҳудоҳои Равшанӣ - ку!

Ҳамсояҳо атрофи онҳоро почонча гирифтаанд.

— Эҳ ҳудоҳо нашуда мурӯм. Аз буду нағудам ҷадо қарданд, писари бечорон шодиқутҳо шуд, — обӣ дидҳа намуд зан.

— Ҷаро дарори ҳарроҳо нағрафти, ба ҳамин ҳарроҳо нағрафти, — обӣ дидҳа намуд зан.

— ...Ва байди се рӯз ҳамсояҳо диданд, ки марду зани деҳоҳи дар онҳоро мекуфтанд. То бегоҳ интизор шуданд, вале модару дуҳтар аз ҳона берун намоёандад.

— Э, ин ҳудоҳои Равшанӣ - ку!

Ҳамсояҳо атрофи онҳоро почонча гирифтаанд.

— Эҳ ҳудоҳо нашуда мурӯм. Аз буду нағудам ҷадо қарданд, писари бечорон шодиқутҳо шуд, — обӣ дидҳа намуд зан.

— Ҷаро дарори ҳарроҳо нағрафти, ба ҳамин ҳарроҳо нағрафти, — обӣ дидҳа намуд зан.

— ...Ва байди се рӯз ҳамсояҳо диданд, ки марду зани деҳоҳи дар онҳоро мекуфтанд. То бегоҳ интизор шуданд, вале модару дуҳтар аз ҳона берун намоёандад.

— Э, ин ҳудоҳои Равшанӣ - ку!

Ҳамсояҳо атрофи онҳоро почонча гирифтаанд.

— Эҳ ҳудоҳо нашуда мурӯм. Аз буду нағудам ҷадо қарданд, писари бечорон шодиқутҳо шуд, — обӣ дидҳа намуд зан.

— Ҷаро дарори ҳарроҳо нағрафти, ба ҳамин ҳарроҳо нағрафти, — обӣ дидҳа намуд зан.

— ...Ва байди се рӯз ҳамсояҳо диданд, ки марду зани деҳоҳи дар онҳоро мекуфтанд. То бегоҳ интизор шуданд, вале модару дуҳтар аз ҳона берун намоёандад.

— Э, ин ҳудоҳои Равшанӣ - ку!

Ҳамсояҳо атрофи онҳоро почонча гирифтаанд.

— Эҳ ҳудоҳо нашуда мурӯм. Аз буду нағудам ҷадо қарданд, писари бечорон шодиқутҳо шуд, — обӣ дидҳа намуд зан.

— Ҷаро дарори ҳарроҳо нағрафти, ба ҳамин ҳарроҳо нағрафти, — обӣ дидҳа намуд зан.

— ...Ва байди се рӯз ҳамсояҳо диданд, ки марду зани деҳоҳи дар онҳоро мекуфтанд. То бегоҳ интизор шуданд, вале модару дуҳтар аз ҳона берун намоёандад.

— Э, ин ҳудоҳои Равшанӣ - ку!

Ҳамсояҳо атрофи он

